

Sensiz Yalnızım

– safdeha · 30 Mayıs 2016

Öylesine Duygusalım
Ağlar Gibi Buğulu Gözlerim!
Yüreğim Yalnızlığa Büründü
AnkaraYa Su Yetecek Kadar Hıçkırıklarla Boşaldı
Aşkının Lavları Yeşillığe Ulaştı
Acı İçinde Doğa Teselli Verdi
Ağladılar Benim İçin
Sensiz Perişanım!

Ateşimin İçinde Sarardılar!
Ne Toprak Kaldı Ne Yeşillik
Nede Güneş Doğdu Bugün...
Kapkara Bulutlar Üşüten Soğuk!
Sensizliğime Ağladılar

Sıcacık Omuzunu Aradılar!
Senin Mutsuzluğuna Üzüldüler...
Mutsuz Ettiğine Üzüldüler...
Bir Demet Çiçek-Kır Çiçekleri Sevgi Dolu Ele Geldiler
Günlerce Yaşamadığın Tebessümüne Güldüler...

Kahretsin Yollarda Taşta Yok Ki...
Ayaklarımla Vursam Atsam Sinirimi
Bağırsam Özlem Aşsa Dağları!
Tene Düşse
Nefesinde Erise!

Gecenin Karanlığı Yatakta Işıklara Bürünse
Yaşatsa Hazlar Ülkesinde
Yarın Olmasa Hep O Anda Kalsa Ruh Ve Beden!
Çarşaf Gülse
Duvarda Yansıyan Sokak Lambası Gülse...
Sesler Uzaya Yayılrsa Mutla!

Yalnızım... Çok Duygusal

Gözümde Akan Yaşlar Muson Yağmurlarına Benzedi!
Yoksun İşte! Ne Yapayım Varmış Göl Kumsal
İçine Girsem Soğuktur Veremez Aşkının Sıcaklığını!
Seni Arıyorum Geçen Anlara İsyan... Nedir Bu Hal?
Mütevazı Ve İçten Bir Pıtırıcık
Güle Dokunmuş Pamuk Elleri
Yağmur Damlası Güzel Prensesim
Ağlıyorum
Sanki Gök Gürültülü Nisan Yağmurları
Sensiz Yalnızım!

Saffet Kuramaz